

העולם הזה שופך אור בפעם הראשונה על מלחמת כנופיות הסמים בעולם התחתון הישראלי — אשר נפתחה בשורה של פעולות אלימות ומעשי רצח — העלולים להתפתח לטבח הדדי

גם עורך חוסל-מי

ברד של כדורים ניתך עליהם

השותף החשוד זהו שמעון עסיה, ש' היה בחדר בו נרצח עורך קליפצקי. שמעון עצר אחרי שטרם לשתף פעולה עם החוקר יים, לספר את הידוע לו על נסיבות הרצח.

האלמנה העליזה זוהרה תנעמי, אלמנתו של סוחר הסמים גור אל תנעמי, שנרצח לפני כשנה בעת שהיה בדרכו לעיסקת סמים. זוהרה, שהובאה לבית משפט, נמצאת ממות בעלה בחברת עסיה.

הקורבן האחרון — אבל לא הסופי.

מלחמה על שטחי מחייה

עודד קליפצקי (32) נורה ביום שלישי, 28 ביוני, בשעה 4.30 בבוקר לערך, במסיבות מיסתריות שאפילו המפקח איי

הדווייה נראתה כאילו נלקחה מי תוך אחד מסרטי הגאנגסטרים של שנות ה-30. הסרו בה רק זרי הפרחים הענקיים שנשלחו בידי הרוצחים. מלבד בני המשפחה הקודרים והרוטטים מבכי, היו שאר המליים שייכים לשני מתנות: חלקם היו אנשי העולם-התחתון הישראלי. יתרם היו בלשים של משטרת-ישראל. מספר מטרים אחרי הכניסה הראשית ל-

לפי סיפורם של זוהרה ועסיה, הם שמעו את קולה של מכונית מתקרבת, לפני ש' מסה של כדורים חדר מבעד לתריסי החלון אל תוך החדר. מספר כדורים פגעו בעודד, שנפל מתבוסס בדמו. זוהרה ושמעון מיהרו להוביל את עודד הפצוע לבית-החולים איכילוב. מאמצי הרופאים להצילו עלו בתוהו. הכרתו לא שבה אליו. למחרת הוא מת מפצעיו.

עודד קליפצקי (הבלונדי מימין, בעיניים עצומות), בעת בילוי ב' דיסקוטק בחברת כמה מידידיו. מימין לשמאל נראים: שחקן הקולנוע

סבי דור, תדי שאולי, אחיו של רפי שאולי, בעל דיסקוטק מאנדיס, ובוטי סחה. עודד היה דמות ידועה בחוגי העבריינים. הוא נחשד בשעתו כמי שהיתה לו יד בהצתתו של מועדון-הילה מאנדיס.

הנרצח וידידיו בית-ההלוויות העירוני בחולון, ניצבה קבוצה של כשלושים גברים אלימים, שעקבו בעייניים מאיימות אחרי כל מי שנכנס לפתח. כאשר זיהו את צלם העולם הזה, הקיפו אותו מיד.

מותו של עודד עורר סערת רגשות בעיר לם התחתון הישראלי, כמוה לא היתה ידועה מזה זמן רב. בעוד שכלפי הציבור הי' רחב הוצג הרצח בצורה של "עוד פסקדין מות בעולם התחתון" או "חיסול חשבו' נות", הרי לכל מי שהיה קשור באיוו צורה שהיא לחוגי העולם-התחתון היה ברור, ש' רצח עודד קליפצקי מבשר את תחילתה של מלחמת כנופיות בנוסח ימי שיקאגו העליזים. זוהי מלחמה לא על עניינים של כבוד אישי או עלבונות, אלא על שטחי מחייה של הכנופיות השונות ותפיסת עמדות בסחר הסמים המסוכנים.

רונסייד מהטלוויזיה, או אנשי המחלקה ה' סודית של האינטרפול, היו מתקשים לפע-נחן. לפני שנורה ישב עודד בדירת החדר ב' בית עלוב וישן ברחוב אלרואי 31 בתל-אביב, הנמצא בין מגדל שלום לבין קולנוע עדן (ולא בכרם התימנים כפי שכתבי ע'ר תוגי הערב מתקשים לטעון מזה שבוע).

גבר גבה-קומה, בעל שיער כסוף, סינן מבין שינוי: "אתם לא תצלמו פה! אנחנו לא מעוניינים להופיע בעיתון" מישוה אחר אחו במצלמת הצלם, עמד לנתצה. אחד מה' חבורה עצר אותו מכך. הכתב, שליווה את הצלם, ניסה לחוש לעזרתו. גם הוא הוקף. "יש לכם 30 שניות כדי להסתלק מכאן", הבהיר להם בפסקנות ראש החבורה. "הבור עוד פתוח... רמו להם אחר.

בשנים האחרונות הפך סחר הסמים ה' מסוכנים בישראל לאחר מענפי הפשיעה ה' משתלמים ביותר, יותר משוד, התפרצויות, נזות או משחקי מזל. הביקוש הגדל והולך לסמים מכלל המינים, היותה של ישראל תח' נת מעבר להברחת סמים בקנה-מידה גדול לאירופה וארצות-הברית, כל אלה דחפו יר' תר ויותר מאנשי העולם התחתון, שעסקי בתחומים אחרים, לעסוק בענף משתלם זה.

הוא לא היה שם לברו. יחד עימו בחדר היו שניים מחבריו: זוהרה תנעמי (23) צעיר' רה ממוצא מארוקאי, אלמנתו של סוחר ה' סמים גואל תנעמי, שנפתו נקובת הכדורים נמצאה באוגוסט 1970 בשולי הדרך לירוש' לים; ושמעון עסיה (28), מי שהיה שותפו של גואל בסחר הסמים, ושמואו מותו ירש את מקומו גם בעסקיו וגם במיטת אלמנתו.

אף שוטר במדים לא היה בסביבה. ה' בלשים הסמויים נמנעו מלהתערב. זעקותי הן של נשים בהלחייה אחרת התערבכו ב' קולות התפילה של המלווים. אגרוף ניתח על חזוהו של הכתב: "יאללה, יאללה, תסי' תלקו! אנחנו נגמור איתכם!"